

Sygnatura akt I C 2118/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 25-11-2019 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: Asesor sądowy I. O.

Protokolant: sekretarz sądowy Katarzyna Żukowska

po rozpoznaniu w dniu 25-11-2019 r. w Kaliszu na rozprawie

sprawy z powództwa A. K.

przeciwko (...) Zakładowi (...) na (...) Spółki Akcyjnej w W.

o zapłatę 50 000,00 zł

I. oddala powództwo,

II. nie obciąża powódki A. K. obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego (...) Zakładu (...) na (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W..

Asesor sądowy I. O.

Sygn. akt I C 2118/19

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 31 lipca 2019r. powódka A. K. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) Zakładu (...) na (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 50.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 06 czerwca 2019r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Argumentując swoje żądanie wskazała, iż w dniu 01 grudnia 2018r. w wyniku nieszczęśliwego wypadku zmarł jej mąż – L. K.. W dacie zdarzenia L. K. – jako pracownik spółki (...) M. A. i M. E. S.j. był objęty ubezpieczeniem pracowniczym typ P (...) potwierdzonym polisą nr (...). Zakresem ubezpieczenia była objęta m.in. śmierć ubezpieczonego spowodowana nieszczęśliwym wypadkiem. Powódka zgłosiła do pozwanego roszczenie zapłaty odszkodowania z tytułu śmierci męża L. K.. Pozwany odmówił wypłaty świadczenia wskazując, iż w dacie zdarzenia L. K. znajdował się w stanie nietrzeźwości i sam doprowadził do wypadku, co zgodnie z regulacjami § 14 pkt. 4 owu wyłącza odpowiedzialność ubezpieczyciela. Jak dalej wywodziła strona powodowa, przepisy owu zawierają sprzeczności, które należy interpretować na korzyść ubezpieczonego. Zdaniem powódki pozwany nie wykazał, aby to L. K. był sprawcą nieszczęśliwego wypadku, albowiem brak jest podstaw do stwierdzenia, że to spożyty alkohol skutkował po stronie ubezpieczonego zachowaniem zwiększającym prawdopodobieństwo zajścia wypadku. Nadto – zgodnie z definicją ubezpieczyciela – nieszczęśliwy wypadek jest niezależny od woli ubezpieczonego, natomiast z treści § 14 pkt 4 owu, na który powołuje się pozwany, wynika, że ubezpieczony winien być odpowiedzialny za spowodowanie nieszczęśliwego wypadku. W konsekwencji – skoro stan nietrzeźwości ubezpieczonego nie był przyczyną zaistnienia samego zdarzenia, a mianowicie upadku do szamba, to nie może być on podstawą do wyłączenia odpowiedzialności ubezpieczyciela. **(pozew – k. 3-4v.).**

Postanowieniem z dnia 02 sierpnia 2019r. Sąd Rejonowy w Kaliszu zwolnił powódkę A. K. od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych w przedmiotowej sprawie w całości. (**postanowienie – k. 22**).

Ustosunkowując się do żądania pozwu pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Strona pozwana wskazała, że skoro przyczyną śmierci męża powódki była aspiracja dróg oddechowych treścią żołądkową, która spowodowała depresję ośrodka oddechowego, to brak jest przyczyny zewnętrznej by uznać zdarzenie z dnia 01 grudnia 2018r. za nieszczęśliwy wypadek. Pozwany zaakcentował również, iż w chwili śmierci L. K. był nietrzeźwy – 2,1 ‰ we krwi, a więc to stan nietrzeźwości i treść żołądkowa spowodowały przedmiotowy wypadek, co w oparciu o regulacje § 14 pkt. 4 owu wyłącza odpowiedzialność ubezpieczyciela za zdarzenie. (**odpowiedź na pozew - k. 25-27**).

Na rozprawie w dniu 25 listopada 2019r. poprzedzającej wydanie wyroku w przedmiotowej sprawie, powódka podtrzymała swoje stanowisko zaprezentowane w pozwie, zaś pełnomocnik pozwanego będąc prawidłowo zawiadomionym o terminie, nie stawił się na rozprawie. (**k. 49-49v.**).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

L. K. jako pracownik spółki (...) M. A. i M. E. S..j. przystąpił w dniu 01 października 2017r. do umowy ubezpieczenia pracowniczego typ P (...) potwierdzonego polisą nr (...). Umowa została zawarta na okres od dnia 01 października 2017r. do dnia 30 września 2019r., zaś jej integralną część stanowiły ogólne warunki grupowego ubezpieczenia pracowniczego typ P (...) zatwierdzone uchwałą Zarządu (...) na (...) S.A. Nr (...) z dnia 24 listopada 2016r. oraz ogólne warunki dodatkowego grupowego ubezpieczenia na wypadek śmierci ubezpieczonego spowodowanej nieszczęśliwym wypadkiem zatwierdzone uchwałą Zarządu (...) na (...) S.A. Nr (...) z dnia 03 marca 2004r. z późniejszymi zmianami. Suma ubezpieczenia w przypadku śmierci ubezpieczonego spowodowanej nieszczęśliwym wypadkiem wynosiła 10.000,00 zł, kwota ubezpieczenia wynosiła 500,00 % sumy ubezpieczenia tj. 50.000,00 zł.

Zgodnie z § 2 ust. 5 ogólnych warunków grupowego ubezpieczenia pracowniczego typ P (...) pojęcie „nieszczęśliwego wypadku” to niezależne od woli i stanu zdrowia osoby, której życie lub zdrowie jest przedmiotem ubezpieczenia, gwałtowne zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, będące wyłączną oraz bezpośrednią przyczyną zdarzenia objętego odpowiedzialnością (...) S.A. Natomiast regulacja § 14ust. 4 ogólnych warunków dodatkowego grupowego ubezpieczenia na wypadek śmierci ubezpieczonego spowodowanej nieszczęśliwym wypadkiem stanowi, iż (...) na (...) S.A. nie ponosi odpowiedzialności za skutki nieszczęśliwego wypadku, gdy ubezpieczony był w stanie nietrzeźwości, pod wpływem narkotyków, środków odurzających, substancji psychotropowych lub środków zastępczych w rozumieniu przepisów o przeciwdziałaniu narkomanii, a spowodowało to zaistnienie nieszczęśliwego wypadku. (**okoliczność niesporna**).

W dniu 01 grudnia 2018r. L. K. wykonywał czynności udroźniające przydomowe szambo. W pewnym momencie powódka zauważyła, że L. K. leży w szambie. Ani powódka ani matka L. K. nie widziały samego momentu, kiedy ten wpadał do szamba. Przyczyną nagłej śmierci L. K. była aspiracja dróg oddechowych treścią żołądkową, która spowodowała depresję ośrodka oddechowego.

W chwili zdarzenia L. K. był w stanie nietrzeźwości wynoszącym 2,1 ‰. (dowód: **zeznania świadka I. K. – k. 49-49v., opinia lekarska - k. 12, protokół pobierania krwi, sprawozdanie - k. 33-35 – akta szkody (...)**).

Powódka w dniu 25 stycznia 2019r. zgłosiła szkodę do strony pozwanej, domagając się wypłacenia na swoją rzecz świadczenia w związku ze śmiercią ubezpieczonego L. K. w następstwie nieszczęśliwego wypadku z dnia 01 grudnia 2018r. W procesie likwidacji szkody pozwany nie przyznał A. K. żadnej kwoty tytułem świadczenia za śmierć ubezpieczonego L. K. w wypadku z dnia 01 grudnia 2018r. wskazując, iż ubezpieczony w dacie zdarzenia znajdował się

w stanie nietrzeźwości - 2,1⁰/00, i tym samym brak jest podstaw do przyjęcia przez (...) na (...) S.A. odpowiedzialności za zaistniałe zdarzenie. (**okoliczność niesporna**).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przytoczonych wyżej dokumentów lub ich odpisów i kopii, które uznał za wiarygodne, nie znajdując podstaw do kwestionowania ich prawdziwości, biorąc pod uwagę fakt, że również strony niniejszego postępowania nie zgłaszały jakichkolwiek zastrzeżeń do ich wiarygodności. Również zeznania świadka I. K. Sąd obdarzył walorem wiarygodności, albowiem w sposób zgodny z zasadami logiki i doświadczenia życiowego przedstawiła przebieg zdarzeń poprzedzających i następujących po wpadnięciu L. K. do szamba. Znamiennym przy tym jest, iż świadek ten mówił tylko o okolicznościach, w których uczestniczył, wskazując jasno, iż nie jest w stanie wypowiedzieć się co do samego kulminacyjnego momentu zdarzenia, albowiem go nie widział.

Co się zaś tyczy przesłuchania strony powodowej w charakterze strony to zdaniem Sądu ów dowód nie był potrzebny i konieczny do rozstrzygnięcia, gdyż nie zachodziły przesłanki jego dopuszczenia wymienione w art. 299 kpc, a strony nie złożyły przekonujących wniosków uzasadniających przeprowadzenie takiego dowodu. Wszak zgodnie z treścią art. 299 kpc, jeżeli po wyczerpaniu środków dowodowych lub w ich braku pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, sąd dla wyjaśnienia tych faktów może dopuścić dowód z przesłuchania stron. Po zapoznaniu się z wszystkimi dowodami i po zapoznaniu się z wszystkimi złożonymi pismami sąd uznał, że przesłuchanie powódki jest zbędne. Po pierwsze – powódka nie była bezpośrednim świadkiem zdarzenia, a zatem nie posiada informacji jak dokładnie do niego doszło. I po wtóre i najistotniejsze –

w przedmiotowej sprawie spór w istocie dotyczył sfery prawnej sprowadzającej się do ustalenia, czy zdarzenie z dnia 01 grudnia 2018r. można kwalifikować jako nieszczęśliwy wypadek i czy ziściły się przesłanki wyłączające odpowiedzialność pozwanego ubezpieczyciela za jego skutki. Tożsama argumentacja przesądziła o pominięciu przez Sąd dowodu z zeznań świadków S. I. i M. I., uznając że nie mają one znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Wskazani świadkowie znaleźli się na miejscu zdarzenia, dopiero kiedy L. K. był już w szambie, a zatem nie mogli mieć oni żadnej wiedzy jak doszło do tego wypadku i ewentualnie co było jego przyczyną.

Sąd Rejonowy zważył:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Zgodnie z art. 805 § 1 i 2 pkt 2 kc przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie - przy ubezpieczeniu osobowym - umówionej sumy pieniężnej, renty lub innego świadczenia w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku w życiu osoby ubezpieczonej. Z kolei według treści art. 829 kc ubezpieczenie osobowe może w szczególności dotyczyć: 1) przy ubezpieczeniu na życie - śmierci osoby ubezpieczonej lub dożycia przez nią oznaczonego wieku, 2) przy ubezpieczeniu następstw nieszczęśliwych wypadków - uszkodzenie ciała, rozstroju zdrowia lub śmierci wskutek nieszczęśliwego wypadku. Ubezpieczenie osobowe ma zatem zapewnić ubezpieczonemu ochronę życia i zdrowia poprzez zagwarantowanie określonych świadczeń w postaci sum ubezpieczenia, ustalonych na wypadek śmierci, dożycia określonego wieku lub nastąpienia nieszczęśliwego wypadku.

Odpowiedzialność przewidziana w powołanych przepisach sprowadza się zatem do ponoszenia przez ubezpieczyciela wszelkich ujemnych skutków szkody i zapłacenia odszkodowania za szkodę w razie wystąpienia przewidzianych umową ubezpieczenia okoliczności (wypadku ubezpieczeniowego).

Powódka domagała się w niniejszej sprawie zapłaty od pozwanego kwoty 50.000,00 zł wskazując, iż w związku z zajściem zdarzenia objętego umową ubezpieczenia tj. śmierci ubezpieczonego spowodowanej nieszczęśliwym wypadkiem pozwany zobowiązany jest do zapłaty świadczenia z tego tytułu. Natomiast pozwany odmówił wypłaty świadczenia wskazując, iż ubezpieczony po pierwsze znajdował się w chwili zdarzenia w stanie nietrzeźwości, a po drugie brak podstaw do uznania, iż śmierć L. K. nastąpiła w wyniku nieszczęśliwego wypadku w rozumieniu owu

i konsekwencji ubezpieczyciel w świetle § 14 ust 4 ogólnych warunków dodatkowego grupowego ubezpieczenia na wypadek śmierci ubezpieczonego spowodowanej nieszczęśliwym wypadkiem nie ponosi odpowiedzialności za skutki przedmiotowego zdarzenia.

Zatem pierwszorzędną kwestią było ustalenie, czy zdarzenie z dnia 01 grudnia 2018r. w wyniku którego śmierć poniósł ubezpieczony L. K. wyczerpuje definicję nieszczęśliwego wypadku, co – w przypadku pozytywnej odpowiedzi – dawałoby asumpt do dalszych rozważań odnośnie odpowiedzialności ubezpieczyciela wobec powódki za jego skutki.

W sprawie bezspornym było, iż L. K. w chwili zdarzenia objęty był ubezpieczeniem pracowniczym typ P (...) potwierdzonym polisą nr (...), którego integralną część stanowiły ogólne warunki grupowego ubezpieczenia pracowniczego typ P (...) zatwierdzone uchwałą Zarządu (...) na (...) S.A. Nr (...) z dnia 24 listopada 2016r. oraz ogólne warunki dodatkowego grupowego ubezpieczenia na wypadek śmierci ubezpieczonego spowodowanej nieszczęśliwym wypadkiem zatwierdzone uchwałą Zarządu (...) na (...) S.A. Nr (...) z dnia 03 marca 2004r. z późniejszymi zmianami. Ponadto bezsporne było, iż w przypadku śmierci ubezpieczonego spowodowanej nieszczęśliwym wypadkiem uposażonemu przysługiwała kwota 50.000,00 zł z tego tytułu.

Przechodząc zaś do meritum sprawy podnieść należy, co następuje.

Definicja „nieszczęśliwego wypadku” znajduje się w § 2 ust. 1 pkt. 5 owu, w myśl którego jest to niezależne od woli i stanu zdrowia osoby, której życie lub zdrowie jest przedmiotem ubezpieczenia, gwałtowne zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, będące wyłączną oraz bezpośrednią przyczyną zdarzenia objętego odpowiedzialnością (...) S.A. Zważyć przy tym należy, iż „przyczyną zewnętrzną” jest każdy czynnik niewynikający z wewnętrznych właściwości człowieka (wyrok SN z dnia 01 grudnia 2000 r., II UKN 107/00). Teoretycznie, przyczyna wypadku może być zewnętrzna, wewnętrzna względnie może być to przyczyna o charakterze mieszanym. Jak natomiast wynika z opinii lekarskiej specjalisty z zakresu patomorfologii, przyczyną nagłej śmierci L. K. była aspiracja dróg oddechowych treścią żołądkową, która spowodowała depresję ośrodka oddechowego. Skoro zatem niekwestionowaną przyczyną śmierci L. K. było zadławienie się treścią żołądkową, czego następstwem była aspiracja dróg oddechowych – to brak jest przyczyny zewnętrznej, która jest niezbędną do uznania zdarzenia z dnia 01 grudnia 2018r. za nieszczęśliwy wypadek w rozumieniu owu. Nie można w tym aspekcie pominąć jeszcze jednej zasadniczej kwestii – otóż w chwili zdarzenia ubezpieczony znajdował się w stanie nietrzeźwości wynoszącym $2,1^0/00$. Definicji stanu nietrzeźwości brak w owu. W takim razie konieczne jest odwołanie się do ustawowej definicji nietrzeźwości. Według art. 115 § 16 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oraz art. 46 § ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy z dnia z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, stan nietrzeźwości zachodzi, gdy:

1) zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość

lub

2) zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Z ustaleń faktycznych wynika, że ubezpieczony L. K. był w stanie nietrzeźwości w chwili zdarzenia - $2,1^0/00$. Fakt nietrzeźwości nie stanowił zresztą okoliczności spornej między stronami.

Odnosząc w tym miejscu należy stanowisko Sądu Najwyższego zaprezentowane w wyroku z dnia 04 marca 1998r., II UKN 530/97, zgodnie z którym spożycie alkoholu i aspiracja treści żołądka do dróg oddechowych i w konsekwencji zgon przez uduszenie nie jest wywołany przyczyną zewnętrzną. Co prawda powołany wyrok dotyczył śmierci marynarza w okresie rejsu, podczas snu patologicznego (po spożyciu alkoholu), spowodowanej wyłącznie "aspiracją treści pokarmowej do dróg oddechowych", jednakże jest on o tyle istotny dla rozpoznawanej sprawy, albowiem Sąd Najwyższy jednoznacznie wskazał, iż nie jest to wypadek przy pracy w rozumieniu art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (jednolity tekst: Dz. U. z 1983 r. Nr 30,

poz. 144 ze zm.), z uwagi na brak przyczyny zewnętrznej. Podobnie rzecz ma się w przypadku śmierci L. K., gdzie zostało w sposób jednoznaczny stwierdzone, iż zgon ubezpieczonego spowodowało zadławienie się treścią żołądkową, czego następstwem była aspiracja dróg oddechowych.

Powódka przy tym wskazywała, iż sam stan nietrzeźwości ubezpieczonego L. K. nie był przyczyną zaistnienia zdarzenia z dnia 01 grudnia 2018r. i nie może zatem stanowić podstawy do wyłączenia odpowiedzialności ubezpieczyciela. Wszak zgodnie § 14 pkt. 4 ogólnych warunków dodatkowego grupowego ubezpieczenia na wypadek śmierci ubezpieczonego spowodowanej nieszczęśliwym wypadkiem odpowiedzialność pozwanego ubezpieczyciela za skutki nieszczęśliwego wypadku jest wyłączona m.in. w przypadku gdy ubezpieczony był w stanie nietrzeźwości, a spowodowało to zaistnienie nieszczęśliwego wypadku. Przypomnieć w tym miejscu wypada, iż odpowiedzialność przewidziana w powołanych na wstępie niniejszych rozważań przepisach art. 805 § 1 i 2 pkt 2 kc oraz art. 829 kc sprowadza się do ponoszenia przez ubezpieczyciela wszelkich ujemnych skutków szkody i zapłacenia odszkodowania za szkodę w razie wystąpienia przewidzianych umową ubezpieczenia okoliczności (wypadku ubezpieczeniowego). Ciężar udowodnienia istnienia szkody, związku przyczynowego pomiędzy szkodą a zdarzeniem wywołującym szkodę i wysokości szkody spoczywa na poszkodowanym zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w przepisie art. 6 kc. Wskazany przepis ustanawia zasadę rozkładu ciężaru dowodu w sporze i jest ściśle związany z przepisami kodeksu postępowania cywilnego, w szczególności z 232 kpc, w myśl którego strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Nadto stosownie do treści art. 3 kpc, obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach postępowania. Przepis ten zobowiązuje strony zarówno do wyjaśnienia okoliczności sprawy (ciężar przytoczenia) i przedstawienia dowodów na tę okoliczność (ciężar dowodu), jak i nakłada na nie obowiązek mówienia prawdy. Należy jednak mieć na uwadze, że nie są to obowiązki prawne, w ścisłym tego słowa znaczeniu, ponieważ ich wykonania nie można wymusić przez zastosowanie sankcji, lecz są to ciężary procesowe, z których jeżeli strona się nie wywiąże, musi liczyć się z niekorzystnymi dla niej skutkami procesowym, np. nieuwzględnieniem jej wniosku, żądania, zarzutów. W przedmiotowej sprawie strona powodowa nie sprostала ciężarowi dowodu, albowiem nie zostało w żaden sposób wykazane – zgodnie z jej twierdzeniami -, iż to nie stan nietrzeźwości był przyczyną wypadku jakiemu uległ ubezpieczony L. K. w dniu 01 grudnia 2018r. Podkreślić jednocześnie z całą stanowczością należy, iż w ocenie Sądu wykluczonym było w omawianym zakresie prowadzenie postępowania dowodowego z urzędu, gdyż naruszałoby to podstawowe zasady procesu cywilnego, jakimi są zasada kontradiktoryjności i zasada równości stron. Taka konstatacja jest tym bardziej uprawniona, że w niniejszej sprawie powódka była reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika.

Godzi się nadto zauważyć, że to powód będąc stroną inicjującą proces, zasadniczo wpływa na określenie faktycznych granic kognicji Sądu, przestawiając zespół okoliczności faktycznych, z których wywodzi zgłoszone w pozwie żądanie. Kontradiktoryjny charakter procesu cywilnego wyklucza przy tym, w szczególności w sprawach, w którym strona powodowa jest reprezentowana przez fachowego pełnomocnika, możliwość ingerencji Sądu w określoną przez strony płaszczyznę faktyczną sporu. Strona powodowa jako podmiot korzystający z profesjonalnej obsługi prawnej powinna być świadoma zasad prowadzenia procesu cywilnego i występowania w nim w charakterze strony aktywnej. Zastępowana przez zawodowego pełnomocnika powinna wykazać się należyłą aktywnością dowodową i w zakresie dowodów z dokumentów powinna je należycie zaoferować i przedłożyć Sądowi wraz z pozwem. Zaniechanie strony powodowej w tym zakresie może tylko zadziałać na jej niekorzyść. Sąd uznał, że nie wywiązała się ona z ciężącego na niej obowiązku udowodnienia zasadności zgłoszonego roszczenia.

W konsekwencji nawet przy hipotecznym przyjęciu, iż zdarzenie z dnia 01 grudnia 2018r. można zakwalifikować jako „nieszczęśliwy wypadek” w rozumieniu owu, to i tak odpowiedzialność ubezpieczyciela za jego skutki byłaby wyłączona w oparciu o § 14 ust 4 ogólnych warunków dodatkowego grupowego ubezpieczenia na wypadek śmierci ubezpieczonego spowodowanej nieszczęśliwym wypadkiem, albowiem ubezpieczony był w stanie nietrzeźwości, a spowodowało to zaistnienie nieszczęśliwego wypadku. Natomiast – o czym była już wyżej mowa – strona powodowa nie wykazała, że była inna przyczyna zaistnienia zdarzenia z dnia 01 grudnia 2018r.

Reasumując w ocenie Sądu w realiach niniejszej sprawy nie doszło do nieszczęśliwego wypadku w rozumieniu zapisów zawartej przez strony umowy, a tym samym pozwany nie ponosi odpowiedzialności za zaistniałe zdarzenie i nie jest

zobowiązany do wypłaty świadczenia na rzecz żony zmarłego ubezpieczonego. Dlatego też Sąd w punkcie I wyroku powództwo oddalił.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu o art. 102 kpc. W rozpoznawanej sprawie, za nieobciążaniem powódki obowiązkiem zwrotu kosztów na rzecz pozwanego przemawiała trudna sytuacja majątkowa i rodzinna tejże, która to sytuacja legła uprzednio u podstaw zwolnienia A. K. od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości. Godzi się jeszcze zauważyć, że skorzystanie z przewidzianej w art. 102 kpc możliwości nieobciążenia przegrywającej strony kosztami procesu podlega dyskrecjonalnej ocenie sędziowskiej. Ustalenie, czy zachodzą szczególne wypadki uzasadniające zastosowanie tej instytucji, ustawodawca pozostawił swobodnej ocenie sądu. Wymaga podkreślenia, że skorzystanie ze wskazanego przepisu jest suwerennym uprawnieniem jurysdykcyjnym sądu orzekającego. W związku z tym, jak trafnie wskazuje się w orzecznictwie Sądu Najwyższego, rozstrzygnięcie w tym zakresie może zostać skutecznie zakwestionowane w ramach kontroli instancyjnej jedynie w razie oczywistego naruszenia reguł zastosowania art. 102 kpc (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 sierpnia 2012 r., V CZ 26/12, L.).

Kierując się zaprezentowaną argumentacją, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.